

[Lizzie Lichtenberg]

til regeringen, men må afvise beslutningsforslaget.

Svend Heiselberg (V):

Man skal næppe benægte, at seksuelle problemer plager mange mennesker, bl.a. fordi vores kultur har gjort et lykkeligt seksualliv til det mest saliggørende i ægteskab og samlivsforhold. Men alligevel vil jeg om lovforslaget sige: vi kan ikke oprette specielle behandlingscentre for alt. Mon ikke vi i fællesskab skulle prøve at arbejde for at bevare vel nok verdens bedste sygehusvæsen i stedet for at lade os pådutte nye behandlingscentre?

Behandlingen af seksuelle problemer varetages i dag hovedsagelig af de praktiserende læger og speciallæger samt af psykologer og forskellige hospitalsafdelinger. Er der så et yderligere behov for mere specialiseret behandling, kan man som nu benytte rigshospitalets psykiatriske poliklinik, som har en tværfaglig gruppe med læger, psykologer, socialrådgivere og ergoterapeuter. For mig at se er der således muligheder for at blive behandlet for de i lovforslaget omhandlede problemer.

Hver gang der skal spares, klynker mange mennesker, men mon ikke vi skulle værne om og bruge det bestående og dygtiggøre vores lægestand, så de også kan klare de omhandlede problemer, uden at vi skal oprette nye behandlingscentre? Måske skulle de læger, som taler om problemet, i højere grad forsøge at vejlede patienterne om de behandlingsmuligheder, der allerede er i dag. Det, der er brug for, er oplysninger om problemet.

Jeg skal på mit partis vegne afvise lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Inge Fischer Møller (S):

Den skal også blive kort. Det er ret fristende at spørge fru Lizzie Lichtenberg, som meget gerne vil være med til at udbygge lægernes uddannelse: når vi ved, at de konservative vil spare, hvor skal vi så få pengene fra?

Jeg vil også gerne stille et spørgsmål til hr. Svend Heiselberg, som står heroppe og ser så pæn ud og siger, at det nok ikke er helt uden realitetssans at erkende, at det er vigtigt for

mennesker at have et godt kærlighedsliv. Ja men når vi ved, at mange mennesker har problemer, kan jeg ikke rigtig forstå, at venstre vil afvise det foreliggende forslag.

Til sidst vil jeg gerne spørge: de konkrete henvisninger til steder, hvor man kunne få råd og vejledning, som hr. Svend Heiselberg nævnte – ud over den sagkyndige bistand, man i dag kan få på rigshospitalet – hvor eksisterer de?

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Fru Inge Fischer Møller spurgte, hvor pengene skulle tages fra. Selvfølgelig inden for den almindelige lægeuddannelse. Fru Inge Fischer Møller ved jo godt, at der sker en prioritering inden for de forskellige kurser og inden for de forskellige emner, man undersøger, og ligesom man i det hele taget fra regeringens side har bestræbt sig på at modernisere og føre såvel uddannelser som andre administrative opgaver up to date, kunne det jo være, at der var flere områder inden for lægeuddannelsen, som skulle prioriteres anderledes. Men det synes jeg bestemt man skal overlade til de forskningsråd og dem, der rådgiver os om selve lægeuddannelsen – og vi er som bekendt midt i en stor diskussion i øjeblikket om, hvordan vore fremtidige uddannelser skal se ud.

(Kort bemærkning).

Inge Fischer Møller (S):

Jeg vil gerne sige til fru Lizzie Lichtenberg, at vi lige så godt kan erkende den faktiske økonomiske situation. Vi har jo lige været igennem én finanslovsdebat og -afstemning, og vi ved også, at der kommer yderligere beparelser. Derfor vil jeg spørge, om det er muligt, og om fru Lizzie Lichtenberg selv tror på, at det er muligt, at tilgode-se de behov, der er, med en ændret prioritering, med de økonomiske rammer, vi har nu, og de økonomiske rammer, vi forventer at arbejde under.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne lige gribe fat i det, som fru Inge Fischer Møller spurgte hr. Svend Heiselberg om, fordi det var egentlig et bevæ-